

Š-obrazy

Zvieratá sú zvláštne,
z poza svojho krmelca,
peklo vidia,
a už sa zrútia.
Ako srnka,
ktorá uvidí poľovníka,
ešte nevystrelí,
a už leží.

A ja ležím pod ňou.

Ležím, sedím, driapem sa -

žijem v pekle, učím sa,
Žiť tu, aj keď to tu nie je pekné.
Ale je tu útulne,
za tie roky,
času dosť,
na dekorácie.

Päť obrazov prazvláštnych.

Prvý, najzvláštnejší je:
krásne dieťa smutné,
žalostné, nevie, čo sa deje.
Rozhliada sa okolo,
nevidí nič, len temno.
Potom pozrie na teba.
uprene hladí pred seba,
smutnými očami ako perly.
Chce sa obrátiť do prírody,
ona tam neni, ani nebola.
Je to len pustina, bez života.
Bez materialistických zbytočností,
s ostrými šedými kameňmi.
Miesto, na ktoré nechce.
Keby vie, čo za ňou jestvuje.

Druhý, normálny,
z nenormálnych,
najnormálnejší.
No pritom utrápený.
Púčik meniaci sa na klas,
lebo klas je všade okolo,
z krásnej vzácnej fialovej farby,
na obyčajnú žltosedú.
Nechápe to. Neskôr pochopí.
Chce to čas.

Tretí je niekoľkokrát zmenený,
kúsky predošlých diel,
čiastočky neexistujúcich slov,
šmuhy bezvýznamných emócií,
a významných snov.
Každý vlastný príbeh má,
niečím rozdielny ho má,
a predsa prepojené-
-rám majú šedý.

Štvrtý, vzbura!
Ľudia namosúrene válčia,
proti bezpráviu, pre slobodu,
v dyme zahalení,
od chabých tovární.
V čierno-bielych farbách,
v čiernych úboroch,
s bielymi slzami.
S niekoľkými túžbami.
Slnko nevidieť,
ale nádej vidieť.

Piaty je hrejivý,
lež zložitý,
v jeho jednoduchosti,
A jednoduchý v jeho zložitosti.
Expresionistické pocity,
surrealistické prvky...
Ruka na ramene,
v pozadí šedé lúče.

Pochvala? Rozhorčenie?

Na to odpoveď neviem.

Prejdeš o kus ďalej,
v kvalite plnej,
uzrieš obraz meniaci sa,
neustále, ďalej a ďalej.
Zvieratá sa menia,
V znení ľudskej podoby.
Skutočné, jasné farby,
v neskutočných kombináciách,
tvary rozširujúce a sťahujúce sa,
je to ako zlý sen.
Pohneš sa, pohne sa to s tebou.
Niečo ti nesedí, nevieš, čo to môže byť.
Žeby si to bol ty, milý môj?

Tu nie je ani zima,
ani teplo, ako som počula.
Krmelec pre srnky,
miska plná slamy.
Vyskúšala som, dobré,
ale je to také cudzie.
Zvyknúť by sa na to dalo,
keby mi to niečo nezobralo.

Závidím srnkám v krmelci.
Ochrana nad hlavou,
ochrana nad dušou.
Nevinnosť, istota zaručená.
Snaha nebola potrebná.
Všetko získali.

Tu dole je toľko žiaľu..
Musím vynaložiť toľkú snahu,
Nech to čo chcem, mám.
Aspoň krásny výhľad mám.
Na obrazy vytvorené mnou,
a ukončené mnou.
Kiežby sa všetko vedelo tak rýchlo skončiť.